

יום העצמאות

מגילת העצמאות

במשך אלפיים שנות גלות חלם העם היהודי לשוב לארצו ולחיות חיים עצמאיים במדינה משלו. נציגי העם היהודי בכל העולם נאבקו על הקמת מדינת ישראל ובהסכמה בינלאומית הצביעו מדינות האו"ם בעד הקמת המדינה וסיום המנדט הבריטי. ביום ה' באייר תש"ח, 14 במאי 1948 התכנסו נציגי הישוב לטקס במוזיאון תל אביב והכריזו על הקמת המדינה. בטקס קרא דוד בן גוריון את מגילת העצמאות המפרטת את הזכויות ההסטוריות של עם ישראל על ארץ ישראל והמזהירה על העקרונות שעליהם תתבסס מדינת ישראל.

מטרות:

- להכיר את מגילת העצמאות על תכניה
- בחירה אישית וקבוצתית של קטע נבחר מתוך מגילת העצמאות.
- לברר באיזו מידה מגשימה מדינת ישראל כיום את הערכים והיעדים עליהם הצהירה במגילת העצמאות.

חומרים:

- מגילת העצמאות מחולקת ל - 7 חלקים מנוילנים וממוספרים כמספר הקבוצות.
- חצי בריסטול וסלוטייפ כמספר הקבוצות
- כלי כתיבה ומספרים
- עיתונים, מגזינים, שירים, טקסטים רלוונטיים
- חומרי יצירה
- קלטת רקע של שירי ארץ ישראל

מהלך הפעילות:

1. הקבוצה תתחלק ל - 5 תת קבוצות. כל קבוצה תתרכז סביב שולחן עבודה שעליו מוכנים: מגילת העצמאות על חלקיה + בריסטול, חומרי עבודה ויצירה, טקסטים וכו'.
2. כל קבוצה תתבקש לעיין בקטעי המגילה ותבחר תוך כדי דיון את הקטע הנראה לה המשמעותי והרלוונטי ביותר לחיינו במדינת ישראל כיום.
- חשוב לציין ששלב הדיון הינו המרכזי בפעילות זו. יש לעודד את המשתתפים להביע דעה, להקשיב לדעת חבריהם, להתייחס, לנמק, ולהחליט מהו הקטע הנבחר שלהם ולבדוק האם יעדיו עומדים במבחן הזמן.
3. שלב העיצוב: הקבוצה תעצב סביב הקטע הנבחר קולאז' שיבטא את יחסם של חבריה לתכניו באמצעות: תמונות, טקסטים שונים, הערות אישיות, ציטוטים ממקורות שונים, אסוציאציות ועוד...
4. במליאה - תציג כל קבוצה את הקולאז' שלה, תנמק את בחירת הקטע ותתאר את התהליך שעברה עד לתוצר המוגמר.
לסיום - ייתלו הקולאז'ים על קירות המועדון וישמשו קישוט לחג.

מגילת העצמאות המחולקת לקטעים:

1. ארץ אבותינו והגעגועים לציון

בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל קָם הָעָם הַיְהוּדִי, בְּהָ עֲצָבָה דְמוּתוֹ הַרוּחָנִית, הַדְּתִית וְהַמְּדִינִית, בְּהָ חַי חַיֵּי קוֹמְמִיּוֹת מְמַלְכֶתִית, בְּהָ יֵצֵר נִכְסֵי תְרָבוֹת לְאֲמִיִּים וְכָלֵל אֲנוּשִׁיִּים וְהוֹרִישׁ לְעוֹלָם כְּלוֹ אֶת סֵפֶר הַסְּפָרִים הַנִּצְחִי. לְאַחַר שֶׁהִגְלָה הָעָם מֵאַרְצוֹ בְּכַח הַזְרוּעַ שְׁמֵר לָהּ אֲמוּנִים בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרָיו, וְלֹא חָדַל מִתְפִּלָּה וּמִתְקִנָּה לְשׁוֹב לְאַרְצוֹ וּלְחֹדֵשׁ בְּתוֹכָהּ אֶת חֲרוּתוֹ הַמְּדִינִית. מִתּוֹךְ קֶשֶׁר הַסְּטוּרִי וּמְסוֹרֶתִי זֶה חָתְרוּ הַיְהוּדִים בְּכָל דּוֹר לְשׁוֹב וּלְהֶאָחֵז בְּמוֹלְדֵתָם הָעִתִּיקָה; וּבְדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים שָׁבוּ לְאַרְצָם בְּהִמּוּנִים, בְּחִלּוּצִים, מְעַפִּילִים וּמְגִינִים הַפְּרִיחוּ נִשְׁמוֹת, הִחִיו שְׁפָתָם הָעֵבְרִית, בָּנוּ כְּפָרִים וְעָרִים, וְהִקִּימוּ יִשׁוּב גָּדֵל וְהוֹלֵךְ, הַשְּׁלִיט עַל מְשָׁקוֹ וְתְרָבוֹתוֹ, שׁוֹחֵר שְׁלוֹם וּמְגַן עַל עַצְמוֹ, מְבִיא בְּרַכַּת הַקִּדְמָה לְכָל תּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְנוֹשֵׂא נֶפֶשׁוֹ לְעֲצָמָאוֹת מְמַלְכֶתִית.

2. תולדות הציונות, הקונגרס הציוני והצהרת בלפור

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה תזון המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאמית בארצו. זכות זו הכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואשרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תקף בינלאומי לקשר ההסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי.

3. השואה וההעפלה

השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הכרעו לטבח מליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעית העם היהודי מחסר המולדת והעצמאות ע"י חדוש המדינה היהודית בארץ ישראל, אשר תפתח לרוחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אמה שנות זכויות בתוך משפחת העמים. שארית הפלטה שנצלה מהטבח הנאצי האים באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ ישראל, על אף כל קשי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חרות ועמל ישרים במולדת עמם.

4. הבריגדה (החטיבה היהודית הלוחמת), תרומת הישוב היהודי למאבק בנאצים

במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלא חלקו למאבק האומות השוחרות חרות ושלום נגד כחות הרשע הנאצי, ובדם חילוי ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להמנות עם העמים מיסדי ברית האומות המאחדות.

5. כ"ט בנובמבר (החלטת האו"ם) סיום המנדט הבריטי וההכרזה על הקמת המדינה:

ב – 29 בנובמבר 1947 קבלה עצרת האומות המאחדות החלטה המתיבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל; העצרת תבעה מאת תושבי ארץ ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הם לבצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המאחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה נתנת להפקעה. זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הרבונתית. לפיכך נתפנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל, ובתוקף זכותינו הטבעית וההסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל. אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור

ליום שבת, ו' איר תש"ח, 15 במאי 1948 ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחקקה שתקבע ע"י האספה המכוננת הנבחרת לא יאחר מ - 1 באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תקרא בשם: "ישראל".

6. היצירת פונות לגבי אפיה של המדינה, ערכים ועדים, ה"אני מאמין"

מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקבוצ גלויות; תשקד על פתוח הארץ, תהא משתתת על יסודות החרות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל; לקים שויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה, בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטיח חפש דת, מצפון, לשון, חנוך ותרבות, תשמר על המקומות הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגלת האמות המאחדות. מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעלה עם המוסדות והנציגים של האמות המאחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ ישראל בשלמותה. אנו קוראים לאמות המאחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

7. קריאה לשלום לעמי האזור ולעלית ותמיכת יהודי התפוצות

אנו קוראים - גם בתוך התקפת הדמים הנערכת עלינו מזה חדשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלום ולטול חלקם בבנין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושוה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים. אנו מושיטים יד לשלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להן לשתוף פעלה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משתף לקדמת המזרח התיכון בלו. אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאלת ישראל. מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית על אדמת המולדת, בעיר תל אביב, היום הזה, ערב שבת, ה' איר תש"ח, 14 במאי 1948

רבותי היסטוריה חוזרת חיים חפר

רבותי, היסטוריה חוזרת שום דבר לא אבד, לא נשכח. עוד נזכור, תחת גשם עופרת איך בסוריה צעד הפלמ"ח.

אל עלמין אף אותך לא נשכחה, עת אל שדות הדרום הרחבים, אל הנגב פלוגות נשלה - עם מקלות כתחליף לרובים.

ומספרת הסבתא לנכד: כל מקום שלפעול בו נווץ, שם אומרים לפלמ"חניק ללכת, וחיינו הם כפקק בקבוצ.

יריות בקהיר עת נשמעו עת מבית איים האסון, אל העיר חברינו נקראו וקורא להם שם - ה"סזון".

ומסיימת הסבתא לנכד, ויושבת כפופה למוזל: כן, הכושי יכול כבר ללכת, כי ה כושי ע שה את שלו.

שיר לשלום/ יענקל'ה רוטבליט

תנו לשמש לעלות לבוקר האהיר, הזכה שבתפילות אותנו לא תחזיר.

מי אשר כבה נרו ובעפר נטמן, בכי מר לא יעירו לא יחזירו לכאן.

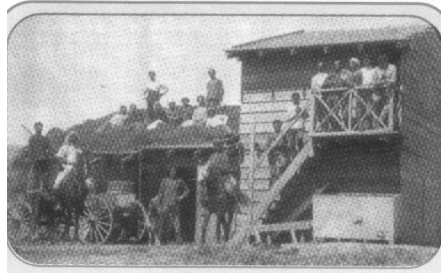
איש אותנו לא ישיב מבור תחתית אפל, כאן לא יועילו לא שמחת הניצחון ולא שירי הלל.

לכן, רק שירו שיר לשלום אל תלחשו תפילה מוטב תשירו שיר לשלום בצעקה גדולה.

תנו לשמש לחדור מבעד לפרחים. אל תביטו לאחור, הניחו להולכים.

שאו עיניים בתקווה, לא דרך כוונות שירו שיר לאהבה ולא למלחמות.

אל תגידו יום יבוא - הביאו את היום! כי לא חלום הוא ובכל הכיכרות הריעו לשלום! לכן, רק שירו שיר לשלום...

גולים על נהרות בבל

באתר ישראלי קם העט היהודי, בה פוצצה דמותו החיובית ודו-עמיתות, בה זו היה קומסיות מפלכמות בה יצי נבמי תרבות לגאומים בכלל ואנשיהם הירושלמיים למשל כולם את שר המשרים הנפת לאמר שולחנת העט נפתחה בבית הירושלמי שומר לח אמונים בכל צעירות צונית אל חרל מתמלה ומתקנת לשום טרעוה ולחדש בזכות את הירושלמי המזרחית.

מקור קשר היסטורי ופורה זה זהו העתה והענינים בכל דור לשום וצוהירו במולדת העמיקת, ובריות המורשים שבו לשרום במאומים, חלמיכסב סמליכסב אנונים שרירן נשמת, חרף שותם העבדות, וצו בפרים וריכס וחקטור לשום בירל חולק השלום על מוסקו ותרבותו שחיי שולס אנו על העתה סגור ברמת הקודמה לכל המצוי והשרץ ונחשו פשעו למשפחה מוכלכתיק.

בשנת תרצ"ו (1936) נתכנס הקונגרס העמי לקול קריאתו של העם ירושן הערביה היעוצית השגורו השרץ הכירו על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארץ.

אנתי זו היתה במחשבת כלורי מיוד צ בנצטמבר 1919 השפעה במועד אנונם חבר המלחמה אשר נקן ביטולה הקיץ בין לטמיו לשאר היסטוריה שפן העם היהודי לבין ארץ ישראל ולכמת העם היהודי לקיים פרוש את בית המשא המעטה שנתחלם על עם ישראל בזמן האחרון בה הוכרעו לשום חלומים ודרכים בארצות הברית וחדש עתל את הוכרת בשיכון בעת העם היהודי שואר מולדת המעמדות על ידי הירושלמי המורה היהודית, בשרץ ישראל אשר השתה לרשות את שרר המולדת לכל יהודי העמוק לשם היהודי שמעיד את אופנו שנתחלם בזמן מעמדות העמים.

ישרית המעמדות שערעלה מולדתה העמיק האיום בארצות יהודי וישרית הירית אל חרל המושל לטרי ישראל על פך כל קשרי מעמדה סבתה על מקום לתבע את איתנם לרם בצדד הירית אפל ישרים במולדת פום במולדת העמיק השפעה טרם הישוב העברי בארץ את למלחמתו למשק ומאומת השפירות הירית השלום נרר כוחות הירושלמי הנאמן נצרים חרלם בנצטמבר 1919. ישר קשה לו את הזכות לתקומה עם השפעה מיוחדת בירת השפעות המעמדות.

ב' 29 בנובמבר 1947 קיבלה עזרת השפעות המעמדות החלטת המחיימת הקמת מדינת יהודית בארץ ישראל, המעמדת המעמדת משרתת השפעות ארץ ישראל לטובו בקצומים בכל העמים הנודשים מורום חובב למשק החלומות, ובריה זו על המעמדות המעמדות בזכות העם היהודי לקיים את מדינתו אינה נזמת בקצומים.

וזה זכותו המעמדת של העם היהודי להיות בכל עם עם טמר ברשותו פשם במדינתו הירושלמי.

לשרץ נצטמבר 1947 הברית המעמדת והעם נצרי הישוב העברי והתנועה העמיקת ביום טיום המעמדת העברי על ארץ ישראל ובזכותה וזכותה המעמדת והמאומתית ועל סידר החלטות עשרות המעמדות המעמדות אנו מכריזים בזכות על הקסודר מדינת יהודית בארץ ישראל, הוא מדינת ישראל.

אנו קובענים שחולל מרגע טיום המעמדת, חללה אנו לרם שברירי אשר חרל 15 ממש 1948, ועד לתקופת השלמות המעמדת המעמדת והמשרים של העמדה במאומם לחוקת הקוקה על ידי השפעות המעמדת המעמדת לא ישריר מרז באוקטובר 1948. חקיקת משרות העם במעמדת מדינת ישראל ופוסד המעמדת שלה, מעמדת העם, יהיה את המעמדת המעמדת של המדינה היהודית, אשר הקוקה בשם ישראל.

מדינות ישראל הוא שנתחלם לעולה יהודית ולקבוצו כל-היהודי השקודי על פינת ארצו לשקבת כל תושביה, ושה משרותיה עב סידרת המדינה, ושרץ השלום לטור העומם של נכשו ישראל חקיקת שיכון בזכות המדינה אנוטו משר לכל אחיהיה בני העבר זת, על אמן המדינה השפעה זית, כשמן לשון היקר והעמיק, המעמדת על המעמדות הקודשים של כל הדינות, וחחיה נאמנו לקצומותיה של מדינת המעמדת היהודית.

מדינות ישראל הוא מוכנה לשיכון ששולה עם המעמדת המעמדת של המעמדת והמעמדות במעמדת החלטת המעמדת מיתו על בנובמבר 1947 ותשקל לחקיקת המעמדות המעמדת של ארץ ישראל בשלמותה.

אנו קוראים למאות המעמדות, לתת די לשם היהודי בביתן מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתק מעמדות העמים.

אנו קוראים - גם בזמן חוקקות המעמדת והמעמדת עליון זריר חרשים - לבני העם העברי השפעות מדינת ישראל בשמחה על השלום וללשל חקיקת בביתן המעמדת על סידר אחרות מלכה ושוח אל סידר נצרות, מאמיה בכל מעמדותיה, המעמדת והמעמדת הקצומים.

אנו מושפעים די שלום ושכונת טובה לכל המעמדת המעמדת המעמדת והמעמדת לרם לשיכון ששולה חררה חררה עם העם המעמדת והמעמדת במדינת ישראל מוכנת לרעום חלקה במאמץ נאמן לקודמות המעמדת והמעמדת בזכו.

אנו קודאים אל העם היהודי בכל המעמדת המעמדת סביבה והשום בעליה נבצין ולעמיה לסינו במעמדה הדינה על המעמדת שריתה הירית למולדת ישראל.

מונתך ששוקן בעמיק ישראל העם החקיקים בזכותה זיעו לעדות על הכרזה זו במעמדת המעמדת המעמדת המעמדת על אדמת הבולדות, בעיר זול אביב, היום חוקת ערב שבת ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

אֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ וְהַגְּעוּעִים לְצִיּוֹן

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קָם הָעָם הַיְהוּדִי, בְּהַ עֲצָבָה דְמוּתוֹ הָרוּחָנִית,
הַדְּתִית וְהַמְּדִינִית, בְּהַ חַי חַיִּי קוֹמָמוֹת מְמַלְכֶתִית, בְּהַ יֵצֵר
נְכִסֵּי תַרְבוּת לְאֻמִּים וְכָלֵל אֲנוּשִׁים וְהוֹרִישׁ לְעוֹלָם כֵּלֹ
אֶת סֵפֶר הַסְּפָרִים הַנִּצְחִי. לְאַחַר שֶׁהִגְלָה הָעָם מֵאֶרֶצוֹ בְּכַח
הַזְרוּעַ שָׁמַר לָהּ אֲמוּנִים בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרָיו, וְלֹא חָדַל
מִתְפִּלָּה וּמִתְקוּהָ לָשׁוּב לְאֶרֶצוֹ וּלְחַדֵּשׁ בְּתוֹכָהּ אֶת חֲרוּתוֹ
הַמְּדִינִית. מִתוֹךְ קֶשֶׁר הַסְּטוּרִי וּמְסוּרְתִי זֶה חָתְרוּ הַיְהוּדִים
בְּכָל דוֹר לָשׁוּב וּלְהֶאֱחָז בְּמוֹלַדְתָם הָעֵתִיקָה; וּבְדוֹרוֹת
הָאַחֲרוֹנִים שָׁבוּ לְאֶרֶץ בְּהֶמוּנִים, בְּחִלּוּצִים, מֵעִפְיָלִים
וּמְגִינִים הַפְּרִיחוּ נְשָׁמוֹת, הֶחִיו שְׂפָתָם הָעֵבְרִית, בָּנוּ כְּפָרִים
וְעָרִים, וְהִקִּימוּ יִשׁוּב גָּדֵל וְהוֹלֵךְ, הַשְּׁלִיט עַל מְשָׁקוֹ
וְתַרְבוּתוֹ, שׁוֹחֵר שְׁלוֹם וּמִגֵּן עַל עַצְמוֹ, מִבִּיא בְּרַבַּת הַקְּדָמָה
לְכָל תּוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ וְנוֹשְׂא נֶפֶשׁ לְעֲצָמָאוֹת מְמַלְכֶתִית.

תולדות הציונות, הקונגרס הציוני

והצהרת בלפור

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה חזון המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו. זכות זו הכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואשרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תקף בינלאומי לקשר ההסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי.

הַשׁוֹאָה וְהַהֶעֱפֵלָה

הַשׁוֹאָה שְׁנַתְחוּלְלָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנְהוּ אַחֲרוֹן, בְּהַ
הַכְרֵעוּ לַטֶּבֶחַ מִלְיוֹנִים יְהוּדִים בְּאִירוּפָּה, הוֹכִיחָה מִחֲדָשׁ
בְּעֵלִיל אֶת הַהֶכְרַח בְּפִתְרוֹן בְּעֵיִת הָעַם הַיְהוּדִי מִחֲסֵר
הַמוֹלָדֶת וְהַעֲצָמָאוֹת ע"י חֲדוּשׁ הַמְדִינָה הַיְהוּדִית בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר תִּפְתַּח לְרוּחָהּ אֶת שַׁעְרֵי הַמוֹלָדֶת לְכָל
יְהוּדֵי וְתַעֲנִיק לָעַם הַיְהוּדִי מֵעַמֵּד שֶׁל אִמָּה שְׁוֹת זְכוּיֹת
בְּתוֹךְ מְשֻׁפַּחַת הָעַמִּים. שְׂאֵרִית הַפְּלִטָּה שְׁנִצְלָה מֵהַטֶּבֶחַ
הַנָּאֲצִי הָאֵים בְּאִירוּפָּה וַיְהוּדֵי אֲרָצוֹת אַחֲרוֹת לֹא חֲדָלוּ
לְהַעֲפִיל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל אֶף כָּל קִשִׁי, מְנִיעָה וְסַפְּנָה,
וְלֹא פָּסְקוּ לְתַבּוֹעַ אֶת זְכוּתָם לְחַיֵּי כְבוֹד, חֲרוֹת וְעַמֵּל
יִשְׂרָאֵל בְּמוֹלָדֶת עַמָּם.

הַבְּרִיגָדָה (הַחֲטִיבָה הַיְהוּדִית הַלּוֹחֶמֶת), תְּרוּמַת הַיְשׁוּב הַיְהוּדִי לַמַּאֲבָק בַּנָּאֲצִים

בְּמִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה תָרַם הַיְשׁוּב הָעִבְרִי בְּאֶרֶץ אֶת
מְלֵא חֶלְקוֹ לַמַּאֲבָק הָאֲמוֹת הַשׁוֹחָרוֹת חֲרוֹת וְשָׁלוֹם נֶגֶד
כַּחוֹת הַרְשָׁע הַנָּאֲצִי, וּבְדַם חֵילָיו וּבְמַאֲמָצוֹ הַמְּלַחֲמָתִי קָנְהָה
לוֹ אֶת הַזְּכוֹת לְהַמְנוֹת עִם הָעַמִּים מִיְסָדֵי בְרִית הָאֲמוֹת
הַמְּאַחֲדוֹת.

כ"ט בנובמבר (החלטת האו"ם) סיום המנדט

הבריטי וההכרזה על הקמת המדינה:

ב - 29 בנובמבר 1947 קבלה עצרת האומות המאחדות החלטה המתייבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל; העצרת תבעה מאת תושבי ארץ ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הם לבצוע החלטה. הכרה זו של האומות המאחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה נתנת להפקעה. זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות בכל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הרבנית. לפיכך נתבנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל. אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבת, ו' איר תש"ח, 15 במאי 1948 ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחקה שתקבע ע"י האספה המכוננת הנבחרת לא יאחר מ - 1 באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית, ומוסד הבצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תקרא בשם: "ישראל".

הַצְהָרַת פְּנוֹת לַגִּבּוֹ אֶפְיָה שֶׁל הַמְּדִינָה,

עֲרָכִים וְיַעֲדִים, ה"אֲנִי מֵאֲמִין"

מְדִינַת יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה פְּתוּחָה לְעַלְיָה יְהוּדִית וְלִקְבוּץ גְּלוּיּוֹת; תִּשְׁקַד עַל פְּתוּחַ הָאָרֶץ, תִּהְיֶה מְשֻׁתָּת עַל יְסוּדוֹת הַחֲרוּת, הַצְּדָק וְהַשְּׁלוֹם לְאוֹר חֲזוֹנָם שֶׁל נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל; לְקַיֵּם שְׂוִיּוֹן זְכוּיּוֹת חִבְרָתִי וּמְדִינִי גָּמוֹר לְכָל אֲזְרָחֶיהָ, בְּלִי הַבְּדֵל דָּת, גְּזַע וּמִין; תִּבְטִיחַ חֲפֹשׁ דָּת, מִצְּפוֹן, לְשׁוֹן, חֲנוּךְ וְתִרְבוּת, תִּשְׁמֹר עַל הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כָּל הַדְּתוֹת, וְתִהְיֶה נְאֻמָּה לְעִקְרוֹנוֹתֶיהָ שֶׁל מְגִלַּת הָאֲמוֹת הַמְּאַחְדוֹת. מְדִינַת יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה מוֹכֵנָה לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַמוֹסְדוֹת וְהַנְּצִיגִים שֶׁל הָאֲמוֹת הַמְּאַחְדוֹת בְּהַגְשָׁמַת הַחֲלֻטָּה הָעֵצְרֵת מִיּוֹם 29 בְּנוֹבֶמְבֶּר 1947 וְתִפְעַל לְהַקְמַת הָאֲחֻדוֹת הַכְּלָלִית שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹתָהּ. אֲנִי קוֹרְאִים לְאֲמוֹת הַמְּאַחְדוֹת לָתֵת יָד לָעַם הַיְּהוּדִי בְּבִנְיַן מְדִינָתוֹ וְלִקְבֹּל אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ מְשֻׁפַּחַת הָעַמִּים.

קְרִיאָה לְשָׁלוֹם לְעַמֵּי הָאָזוּר וְלַעֲלִית וּתְמִיכַת יְהוּדֵי הַתְּפוּצוֹת

אָנוּ קוֹרְאִים – גַּם בְּתוֹךְ הַתְּקַפַּת הַדָּמִים הַנִּעְרָכֶת עָלֵינוּ מִזֶּה
חֲדָשִׁים – לְבְנֵי הָעַם הָעֲרָבִי תוֹשְׁבֵי מְדִינַת יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר עַל
הַשָּׁלוֹם וְלִטּוֹל חֶלְקָם בְּבִנְיַן הַמְּדִינָה עַל יְסוּד אֲזָרְחוֹת מְלֶאכָה
וְשָׂוִה וְעַל יְסוּד נְצִיגוֹת מְתֵאִימָה בְּכָל מוֹסְדוֹתֶיהָ, הַזְּמַנִּים
וְהַקְּבוּעִים. אָנוּ מוֹשִׁיטִים יָד לְשָׁלוֹם וְשִׁכְנוֹת טוֹבָה לְכָל
הַמְּדִינוֹת הַשִּׁכְנוֹת וְעַמֵּיהֶן, וְקוֹרְאִים לָהֶן לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה וְעֶזְרָה
הַדְּדִית עִם הָעַם הָעֲבָרִי הָעֶצְמָאִי בְּאַרְצוֹ. מְדִינַת יִשְׂרָאֵל
מוֹכְנָה לְתֵרוֹם חֶלְקָהּ בְּמֵאֲמֵץ מְשִׁתָּף לְקִדְמַת הַמְּזָרֵחַ הַתִּיכוֹן
כְּלוֹ. אָנוּ קוֹרְאִים אֶל הָעַם הַיְהוּדִי בְּכָל הַתְּפוּצוֹת לְהִתְלַבֵּד
סְבִיב הַיְשׁוּב בְּעֻלְיָהּ וּבְבִנְיָן וְלַעֲמוּד לִימֵינוּ בְּמַעְרָכָה הַגְּדוֹלָה
עַל הַגְּשָׁמַת שְׂאִיפַת הַדּוֹרוֹת לְגֵאֲלַת יִשְׂרָאֵל. מֵתוֹךְ בְּטָחוֹן
בְּצוּר יִשְׂרָאֵל הַנִּנּוּ חוֹתְמִים בְּחֻתִימַת יְדֵינוּ לְעֵדוֹת עַל הַכְרָזָה
זוֹ, בְּמוֹשָׁב מוֹעֶצֶת הַמְּדִינָה הַזְּמַנִּית עַל אֲדַמַּת הַמּוֹלְדָּת, בְּעִיר
תַּל אָבִיב, הַיּוֹם הַזֶּה, עָרַב שַׁבָּת, ה' אִיר תש"ח, 14 בְּמֵאִי

1948